

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. Ś. (Ś.)**

skazanego z art. 209 § 1 i 1a k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 lipca 2023 r.

wniosku Prokuratora Generalnego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 24 marca 2021 r., sygn. akt II K 170/21 oraz prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie

z dnia 27 lipca 2022 r., sygn. akt IV Ko 1172/22,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 24 marca 2021 r., sygn. akt II K 170/21 oraz postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 27 lipca 2022 r., sygn. akt IV Ko 1172/22, do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

W dniu 22 czerwca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonego J. Ś. od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 24 marca 2021 r., sygn. akt II K 170/21, którym to orzeczeniem wymierzono wyżej wymienionemu za czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. zostało warunkowo zawieszone na okres próby 2 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 27 lipca

2022 r., sygn. akt IV Ko 1172/22, zarządzono wobec skazanego wykonanie wskazanej wyżej kary pozbawienia wolności. J. Ś. rozpoczął odbywanie kary w dniu 6 marca 2023 r.

Wraz z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia do Sądu Najwyższego został skierowany również wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 24 marca 2021 r. o sygn. akt II K 170/21 oraz prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 27 lipca 2022 r., sygn. akt IV Ko 1172/22.

Uzasadniając wniosek Prokurator Generalny argumentował, że kasacja jest oczywiście zasadna wobec rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegającego na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, dotyczących uprzedniej karalności oskarżonego oraz nienależytym uwzględnieniu, wynikających z ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, okoliczności związanych z dokonywaniem przez komornika sądowego, na rzecz małoletnich pokrzywdzonych, wypłat pieniędzy potrącanych z wynagrodzenia uzyskiwanego przez oskarżonego w okresie od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. i nierozważeniu ich w aspekcie realizacji znamion występku niealimentacji, co doprowadziło do wadliwego - również z rażącym naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 209 § 1 i 1a k.k. - określenia przypisanego J. Ś. czynu i skazania go wyrokiem z dnia 24 marca 2021 r., sygn. akt II K 170/21, za cały zarzucany mu aktem oskarżenia czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k., popełniony w okresie od października 2018 r. do lipca 2019 r. oraz od czerwca 2020 r. do 31 października 2020 r., podczas gdy za występki na szkodę tych samych małoletnich pokrzywdzonych, zamykający się w granicach od 1 marca 2018 r. do 16 stycznia 2019 r., oskarżony został już uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 7 maja 2019 r., sygn. akt VIII K 273/19.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Prokuratora Generalnego zasługiwał na uwzględnienie.

Jak wynika z utrwalonej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją może

nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, do których należy po pierwsze – istnienie realnej szansy na uwzględnienie kasacji, a po drugie – wykazanie przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki (*vide np.* postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 7 września 1998 r., II KKN 262/98; 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; 8 września 2004 r., V KK 214/04; 30 stycznia 2014 r., II KK 356/13; 21 stycznia 2021 r., V KK 536/20).

Dokonana wstępnie analiza wniesionego na korzyść skazanego nadzwyczajnego środka zaskarżenia pozwala na stwierdzenie, że w niniejszej sprawie istnieje wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji Prokuratora Generalnego. Ostatecznej oceny w tym względzie, dokona wprawdzie Sąd Najwyższy w dalszym toku postępowania kasacyjnego, jednakże już na tym wstępnym etapie badania sprawy podkreślić należy, że prawdopodobieństwo potwierdzenia podniesionego w kasacji uchybienia, dotyczącego określenia czasookresu występku przypisanego oskarżonemu, jest co najmniej znaczne.

Oczywiste są również, w wypadku dalszego wykonywania wobec J. Ś. wymierzonej mu kary, negatywne dla niego konsekwencje, których w sytuacji wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, ponieść nie powinien. Ewentualne skrócenie – w wypadku uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania – okresu niealimentacji niewątpliwie może pociągnąć za sobą konsekwencje co do wysokości orzeczonej kary. Mając na uwadze bezsporny fakt, że J. Ś. odbył już 4 miesiące kary pozbawienia wolności (początek kary 6 marca 2023 r.) z wymierzonej mu kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 27 lipca 2022 r., IV Ko 1172/22, oczywistym jest, iż dalsze wykonywanie kary skutkować może jej wykonaniem w rozmiarze przekraczającym ten, który zostanie wobec niego orzeczony po ponownym rozpoznaniu niniejszej sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[K.K.]

[ms]